

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 18 lutego 2020 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w sprawie o sygn. akt II 1 C 49/19 z powództwa W. D., R. D. i A. D., przeciwko Gminie M. Ł. – Zarządowi Lokali Miejskich w Ł., o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności:

1. umorzył postępowanie w sprawie z powództwa R. D.;
2. oddalił wniosek o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania na rzecz R. D.;
3. umarzył postępowanie w sprawie z powództwa A. D.;
4. oddalił wniosek o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania na rzecz A. D.;
5. pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydany przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, II Wydział Cywilny w dniu 21 października 2008 r. w sprawie II Nc 574/08, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 14 stycznia 2009 r. – w części, w stosunku do W. D., w zakresie odsetek ustawowych od należności głównej za okres od dnia 15 stycznia 2009 r. do dnia 11 kwietnia 2016 r., jednak jedynie ponad kwotę już wyegzekwowaną na poczet odsetek ustawowych od należności głównej i przekazaną na rzecz wierzyciela przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi A. W. (1) w sprawie Km 182/19 w kwocie 1.246,32 zł;
6. oddalił powództwo w pozostałej części;
7. zasądza na rzecz W. D. od Gminy M. Ł. – Zarządu Lokali Miejskich w Ł. kwotę 128,20 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Apelację od powyższego wyroku wniosła powódka W. D., zaskarżając wydane orzeczenie w części tj. w zakresie punktu 6 wyroku – w części oddalającej powództwo, co do roszczeń odsetkowych w kwocie 1.155,47 zł oraz w zakresie punktu 7 wyroku w całości.

Skarżąca zarzuciła wydanemu rozstrzygnięciu naruszenie prawa procesowego a mianowicie art. 233 § 1 k.p.c. i dokonanie oceny tego materiału wybiórczo w sposób dowolny, a nie swobodny poprzez:

1. ustalenie, iż od W. D. wyegzekwowano kwotę 1.246,32 zł w sytuacji, gdy była to kwota jedynie 115,31 zł,
2. pominięciu okoliczności, iż na obecnym etapie sprawy nie istnieją tytuły wykonawcze w stosunku do R. D. i A. D., a zatem wyegzekwowana kwota odsetek ustalona na 1.246,32 zł podlega zwrotowi R. D., jako pobraną bez podstawy prawnej.

Powyższe uchybienia, zdaniem skarżącej, w konsekwencji doprowadziły do błędnego uznania, iż nie można pozbawić tytułu wykonawczego w części już wykonanej, w sytuacji gdy tytuł ten potencjalnie może być w całości wykonany w stosunku do W. D., a co jest konsekwencją oddalenia powództw w stosunku do R. D. i A. D..

W związku z powyższym skarżąca, na podstawie art. 381 k.p.c. wniosła o dopuszczenie na etapie postępowania apelacyjnego dowodu z dokumentu w postaci zaświadczenia o dokonanych wpłatach od Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi Widzewa w Łodzi A. W. z dnia 20.04.2020 r. na okoliczność wysokości wpłat dokonanych przez poszczególnych dłużników w postępowaniu XXII Km 182/19, a w tym od W. D. wyegzekwowano kwotę jedynie 115,31 zł.

W konkluzji skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. 5 i orzeczenie o pozbawieniu wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydany przez Sąd Rejonowy dla Łodzi

– Widzewa w Łodzi, II Wydział Cywilny w dniu 21 października 2008 r. w sprawie II Nc 574/08, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 14 stycznia 2009 r. — w części, w stosunku do W. D., w zakresie odsetek ustawowych od należności głównej za okres od dnia 15 stycznia 2009 r. do dnia 11 kwietnia 2016 r. ponad kwotę już wyegzekwowaną na poczet odsetek ustawowych od należności głównej i przekazaną na rzecz wierzyciela przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi - Widzewa w Łodzi A. W. w sprawie Km 182/19 w kwocie 59,51 zł (w miejsce przyjętej przez Sąd I instancji kwoty 1.246,32 zł), zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu za I instancję, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych zgodnie. Ponadto skarżąca wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

Pozwany, w odpowiedzi na wniesioną przez powódkę W. D. apelację, wniósł o jej oddalenie oraz zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja wniesiona przez powódkę okazała się niezasadna i jako taka skutkowałą oddaleniem.

Jako bezzasadny należy ocenić zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c., który zdaniem skarżącego miałby polegać na przyjęciu przez Sąd Rejonowy, iż z chwilą wyegzekwowania przez wierzyciela świadczenia objętego tytułem wykonawczym, dłużnik traci prawo wytoczenia powództwa opozycyjnego. Argumentacja apelującego sprowadza się w istocie do zakwestionowania wykładni art. 840 k.p.c., czyli prawa materialnego, a nie ustaleń faktycznych Sądu. Natomiast art. 233 § 1 k.p.c. dotyczy swobodnej oceny dowodów przy ustalaniu stanu faktycznego. Dlatego należy uznać, że skarżący w tej części apelacji rozminął się z powiązaniem podstawy prawnej z treścią swoich zarzutów.

Nie mniej jednak należy wskazać, że istota powództwa przeciwegzekucyjnego polega na tym, że dłużnik może zwalczać egzekucję z danego tytułu wykonawczego, ale tylko dopóki całość wierzytelności, na którą tytuł wykonawczy opiewa, nie została wyegzekwowana. Bowiem wyegzekwowanie całości kwoty z tytułu wykonawczego powoduje wygaśnięcie tego tytułu. Skoro egzekucja została już dopełniona i nie może się dalej toczyć, to brak jest egzekucji, którą w drodze powództwa przeciwegzekucyjnego można zwalczać. Powództwo przeciwegzekucyjne jako skierowane na pozbawienie lub ograniczenie wykonalności tytułu wykonawczego, może być realizowane tylko pod warunkiem, że istnieje potencjalna możliwość wykonania tytułu wykonawczego. Prawo do wytoczenia powództwa opozycyjnego dłużnik traci z chwilą wyegzekwowania świadczenia objętego tytułem wykonawczym w każdym przypadku. (por. wyrok SA w Krakowie z 10 marca 2016 r., I ACa 1720/15). Powództwo opozycyjne może być wytoczone niezależnie od tego, czy przeciwko dłużnikowi została już wszczęta egzekucja, byleby istniało jeszcze zobowiązanie objęte tytułem wykonawczym. Zatem tylko istnienie możliwości wykonania tytułu wykonawczego, czyli zdolność do egzekucji, pozwala na wystąpienie z powództwem zmierzającym do uniemożliwienia prowadzenia egzekucji z tego tytułu wykonawczego. Wytoczenie powództwa opozycyjnego jest niedopuszczalne w sytuacji, gdy wygasła wykonalność tytułu wykonawczego na skutek wyegzekwowania całego świadczenia. Jeżeli zobowiązanie na skutek zapłaty lub innego zdarzenia przestało istnieć, tytuł nie jest już zdolny do bycia egzekwowanym (por. wyrok SA w Białymstoku z 18 lutego 2016 r., I ACa 926/15).

W niniejszej sprawie był spór pomiędzy stronami dotyczący tego w jakiej kwocie wierzytelność została wyegzekwowana. Nie mniej jednak zarzuty skarżącej nie mogły zostać wzięte pod uwagę, podobnie jak sformułowany wniosek dowodowy, albowiem, ani Sąd Rejonowy, ani też Sąd Okręgowy w sposób swobodny nie mogą negocjować i kwestionować czynności komorniczych dokonanych w postępowaniu egzekucyjnym pod sygn. akt Km 182/19, gdzie z karty rozliczeniowej wynika wyraźnie, że na podstawie wydanego tytułu wykonawczego, którego pozbawienia wykonalności domagała się powódka, została wyegzekwowana kwota 1.246,32 zł, ani czynić swobodnych ustaleń w zakresie tego, czy wyegzekwowana kwota to 115,31 zł. Jeżeli natomiast skarżąca uważa, że znaczna część tej kwoty została spełniona przez osoby, które nie były zobligowane do spełnienia świadczenia lub została pobrana nienależnie to do celu wykazania tych okoliczności służą inne środki prawne. Natomiast w postępowaniu o pozbawieniu tytułu

egzekucyjnego wykonalności Sąd Rejonowy może pozbawić wykonalności dany tytuł wyłącznie w tej części, jakiej orzeczenie tytułem świadczenie nie zostało jeszcze wyegzekwowane.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c., oddalił apelację, jako całkowicie bezzasadną.

Zważywszy na wynik kontroli instancyjnej Sąd Okręgowy o kosztach postępowania apelacyjnego orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. oraz § 2 pkt 2) w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. Dz. U. z 2018 r., poz. 265) i zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 135 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika pozwanego.